

SANCTUS #1

SVERIGES UNGA KATOLIKER – 2020

Förlåtelse!

SUK:s
nya styrelse

Fader Diaz

”Gud fyller hjärtat hos den som ger sig själv till Honom med mycket mer kärlek än man kan föreställa sig.”

Ung katolik i
Uppsala

J. R. R. Tolkien
**Sagan om
ringens
katolska
författare**

1.2020

SANCTUS

Redaktör och layout

Thure Gunnarsson

Kontakt

tidningarna@suk.se

Skribenter

Matyas Belina
Bénédicte Cedergren
Thure Gunnarsson
Kristoffer Linder

Ansvarig utgivare

Vanessa Glimelius

Tryck

Norra Skånes Offset AB

ISSN 0346-1998

SUK

Johannes Paulus IIs
pastoralcentrum, SUK
Box 2150
103 14 Stockholm

Besöksadress

Brunnsgränd 4
111 30 Stockholm

Telefon

08-505 57 690

www.suk.se

Förlåtelse!

– Ni kristna talar så mycket om förlåtelse! Vi muslimer anser att det finns oförrätter du väljer att inte längre tänka på, men varför ska jag förlåta någon som gjort något hemskt, sa en muslimsk man till mig.

Det var första gången som jag insåg att detta med förlåtelse inte är så självklart som jag trodde med min katolska bakgrund. Jag trodde att alla världsreligioner hade förlåtelsen som en viktig del av sin tro. Så är det inte! Förlåtelsens stora betydelse är något som kommer från vår kristna tro. Kristus vill att vi ska gå långt i vår förlåtelse och till och med förlåta våra fiender. Det är inte helt lätt för oss människor.

Fast egentligen är det inte så att förlåtelsen är något tungt och svårt som lagt på oss som en börda.

Förlåtelsen är en gåva från Gud till oss. En gåva som ska hjälpa oss människor till ett bättre liv. Genom att förlåta behöver vi inte gå och älta samma oförrätter hela livet utan istället gå vidare och lämna dem bakom oss. Genom förlåtelsen kan vi lämna det som vi gjort fel bakom oss och med tillförsikt ta oss an framtiden och göra saker bättre. Förlåtelsen hjälper oss att klara våra liv bättre och att bli bättre människor.

Det här numret handlar mycket om förlåtelse. För det är som den muslimska mannen sa: – Ni kristna talar så mycket om förlåtelse! Det gör vi för att det är en av de största gåvorna vi fått av Gud.

Thure Gunnarsson
Redaktör Sanctus

I DETTA NUMMER

Fader Andreas Diaz

"Gud fyller hjärtat hos den som ger sig själv till Honom med mycket mer kärlek än man kan föreställa sig."

6

Förlåtelse

Pater Ingmar Svanteson om förlåtelsens betydelse.

10

Biktens sakrament

Pater Thomas Idergard om bikten.

12

SUK:are om förlåtelse

Tankar kring förlåtelse.

15

SUK:s nya kanslichef

Presentation av Robel Domenico.

16

Ung Katolik i Uppsala

Sanctus tar pulsen på det katolska Uppsala.

18

Filmtips

Filmklassikern St Francis of Assisi.

21

Världen behöver förlåtelse

Påve Franciskus om förlåtelse.

22

SUK:s årsmöte

2020 års årsmöte.

24

SUKs nya styrelse

Nya styrelsen presenteras.

25

J. R. R. Tolkien

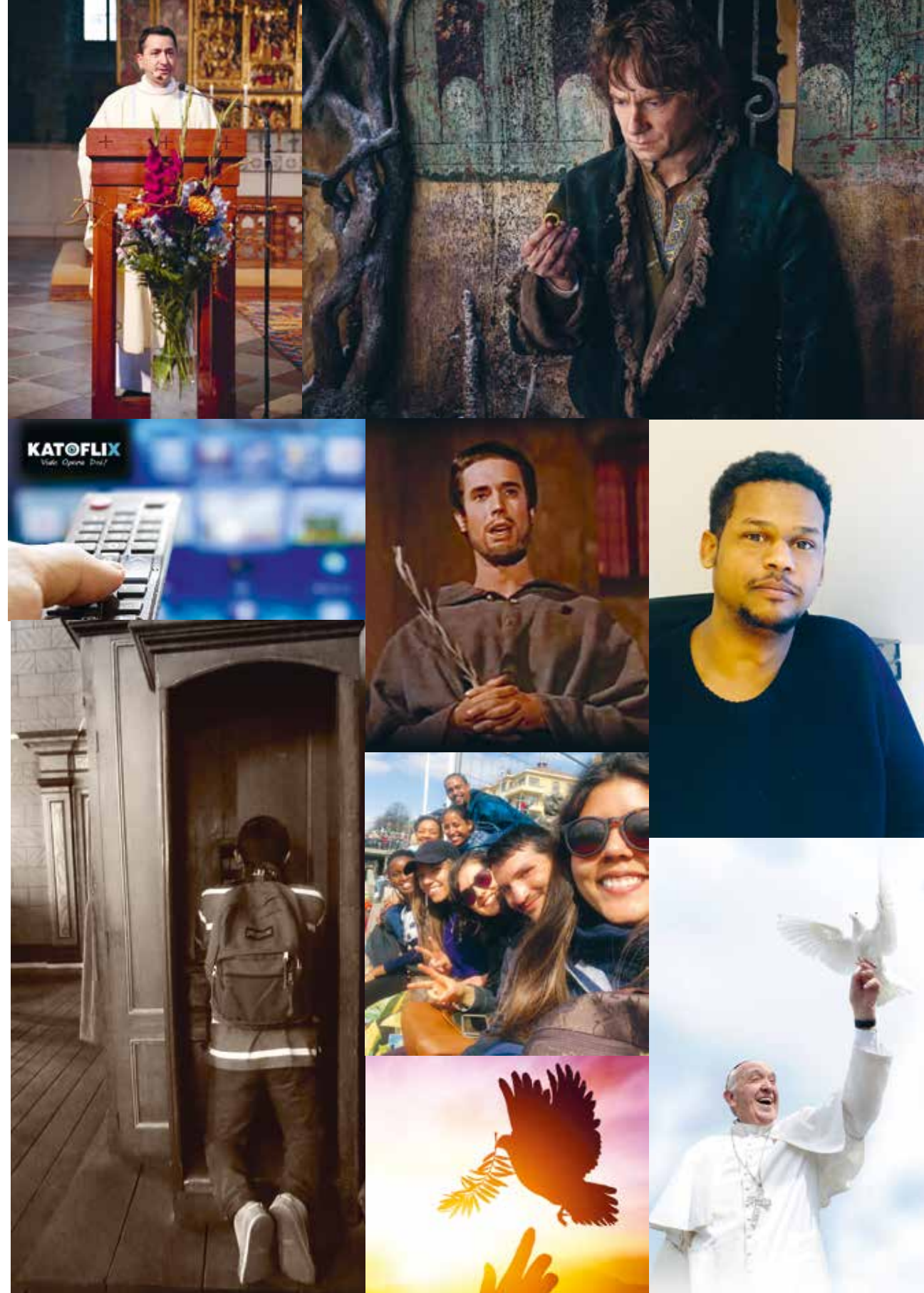
Författare, professor, pappa och katolik.

28

Smått och gott

Korta nyheter.

30



PORTRÄTTET
FADER ANDREAS DIAZ



Fader Andreas Diaz:

“Gud fyller hjärtat hos den som ger sig själv till Honom med mycket mer kärlek än man kan föreställa sig.”

TEXT: BÉNÉDICTE CEDERGREN

Många känner honom som stiftets fartfyllda och livade ungdomspräst, som deltar på nästan alla SUK-läger och resor. Men vem är den omtyckta fader Andreas egentligen? Hur såg hans väg till prästämbetet ut och hur hamnade han i Sverige?

Allting började när Fader Andreas var 14 år gammal. Vid den tiden började han dagligen att gå till mässan, ta emot kommunionen och be framför Jesus i tabernaklet i hemstaden Madrid.

– Jag förstod tidigt att det var möjligt att Gud bad mig att ge Honom hela mitt hjärta. Efter en tid av bön och samtal med en präst, bestämde jag mig för att ge mitt liv till Gud i celibat. Vad Gud då kallade mig till var att söka helighet, det vill säga att fortsätta leva som vanligt men med ett gudomligt perspektiv. Några år senare, när jag var 26 år, kallade Gud mig till att ta ett steg längre fram och bli präst. Jag flyttade till Rom och prästvigdes där när jag var 30 år.

Fader Andreas beskriver att hans familj och vänner var fyllda med mycket glädje när han först berättade om sin kallelse till prästämbetet och slutligen prästvigdes.

– Jag kommer från en katolsk familj och vi brukade ofta be för kallelser till prästämbetet. Jag är säker på att mina föräldrar bad mycket om att någon i familjen skulle få en sådan kallelse! Mina vänner var också glada, de visste alla att jag hade gett mitt liv helt till Gud. Även om jag inte kan träffa dem lika mycket som jag skulle vilja eftersom jag nu bor i ett annat land, så pratar vi ofta i telefon och de ber mig alltid att fira deras bröllop, dop eller första kommunion. Ofta ber de mig om att be till Gud för deras böneämnen. De litar mycket på en prästs bön!



“ATT SÖKA GUD I ARBETET”

Fader Andreas tillhör Opus Dei – “Guds verk” på latin – en katolsk organisation grundad i Spanien den 2:a oktober 1928 av helige Josemaría Escrivá. Institutionens viktigaste syfte är att sträva efter ”att söka Gud i arbetet”, det vill säga att försöka göra gott inom ramen för sin dagliga yrkesverksamhet,

och att ”sprida budskapet om att arbetet och de vardagliga omständigheterna utgör ett tillfälle till att möta Gud, tjäna andra och förbättra samhället”.

– Konkret betyder detta att man vill sprida medvetenheten om att vi alla är kallade till helighet och att det vanliga arbetet som var och en utför har ett heliggörande värde. När jag bestämde mig för att ge mitt hjärta till Gud, var det tydligt att vägen jag skulle gå var Opus Deis. Några av de män som lever i celibat i Opus Dei kan kallas till att vara präster. En av dem var jag.

År 2011 kom Fader Andreas till Sverige. Opus Deis aktiviteter i Sverige hade blivit allt mer omfattande och en annan präst behövdes. Fader Andreas prelat frågade honom om han var villig att flytta till Sverige och han svarade ja. Idag är de tre präster i Stockholm och två i Malmö.

– Opus Dei är en väg inom Kyrkan för att nå helighet. Vägarna till helighet är olika, min är genom att vara präst i Opus Dei, men alla kristnas kallelse är att bli helgon.



ARBETA MED UNGDOMAR

Varje dag firar fader Andreas den heliga mässan på morgonen efter en halvtimmes bön inför tabernaklet. Vissa dagar åker han efter frukosten till S:t Eriks katolska skola där han firar den heliga mässan och ger själavård åt studenter och lärare. Efter att ha bett tidegården ger han själavård åt fler personer i biktstolen, ber den heliga rosenkransen, gör ytterligare en halvtimmes bön, studerar ett tag och förbereder predikningar för de följande dagarna. Fader Andreas är även kaplan i bostaden där han bor, och varje dag träffas de för att äta middag, umgås en stund och prata om allt mellan himmel och jord.

– Innan jag kallades till präst hade jag aldrig kunnat föreställa mig att mitt liv skulle se ut som det gör idag. Jag hade föreställt mig att jag skulle fortsätta arbeta som advokat på samma sätt som jag gjort de första åren av mitt yrkesliv. Men Gud

“Varje person kallas av Gud till något”

hade en annan väg förberedd åt mig...

Fader Andreas är även en av stiftets ungdomspräster och är mycket aktiv inom SUK där han deltar på läger, möten och resor. Förra vintern åkte han till exempel med till Costa Rica och världsungdomsdagarna i Panama, en resa som ordnades av Stiftet.

– Att arbeta med ungdomar är alltid underbart. Från dem lär man sig ständigt och håller andan ung. Som ungdomspräst försöker jag att andligt hjälpa olika grupper av ungdomar: Jag ger själavård åt ungdomarna i S:t Eriks katolska skola och åt dem som deltar i Opus Deis verksamhet. Jag samarbetar med SUK när de ber mig om hjälp och hjälper även några kyrkoherdar med deras ungdomsaktiviteter... och mycket mer! Det finns alltid något att göra!

ATT VÄLJA VÄG

Fader Andreas schema verkar fullspäckat. Men finns det saker som han saknar, som han inte kan göra som präst och som han

önskar att han kunde göra?

– Det finns många saker jag skulle vilja göra, men som jag på grund av brist på tid inte kan göra. Som ung åkte jag mycket omkring i Europa, jag spelade fotboll och åkte skidor väldigt mycket. Nu kan jag inte göra dessa saker. Men jag skulle inte säga att jag saknar dem. Snarare skulle jag säga att eftersom jag har valt att vara präst så har jag valt andra bra saker.

I och med sin prästvigning valde fader Andreas ett liv i celibat.

– När jag bestämde mig att ge hela mig till Gud reflekterade jag över vad jag lämnade och vad jag tjänade. Det var ett svårt beslut, men när man fattar ett sådant beslut förstår man att Gud är ofattbart generös. Celibatet är en gåva från Gud. Det är en stor gåva som Gud ger till en person och som fyller dess hjärta med kärlek på ett helt nytt sätt.

Fader Andreas är tydlig med att man inte kan ångra sitt beslut att bli präst efter sin prästvigning. När man blir prästvigd, förklarar fader Andreas, intrycks sakramentet i själen för alltid. Visst kan man överge sin kallelse, som Judas gjorde, men man förblir präst för alltid. Fader Andreas tvekar dock inte på att han följt den väg som Gud förberett åt honom.

– Gud har gett mig nåden att aldrig ifrågasätta min kallelse. Jag tackar Honom varje dag och varje dag växer Hans kärlek i mig. Jag ber även för alla andra som också sagt ja till Gud, för att vi ska få kraften och nåden att fortsätta leva ut våra kallelser till den sista stunden.



SÖKA OCH FINNA EN TOTAL GLÄDJE

Fader Andreas förtydligar att en kallelse är en gåva från Gud, men en gåva som kräver människans samarbete. En kallelse blir en kallelse först när personen sagt ja till Gud.

– Varje person kallas av Gud till något. Det bästa med att bekräfta Guds kallelse – i mitt

fall till Opus Dei – är att man finner en total glädje i sin själ, eftersom Gud fyller hjärtat hos den som ger sig själv till honom med mycket mer kärlek än man kan föreställa sig.

Vilka är dina bästa urskiljningstips till unga katoliker?

1. Alla människor har en kallelse: kallelse till helighet.
2. Glöm inte att de flestas kallelse är att gifta sig.
3. Be om hjälp: Leta efter en andlig vägledare.
4. Be och ta emot Herren regelbundet i eukaristin. Om du kan, varje dag. Bli vän till Jesus.
5. Skynda dig inte, men stanna inte.
6. Låt dig inte påverkas av frustrationer eller sorg (t.ex.: din pojkvän eller flickvän har lämnat dig, dina föräldrar har skiljt sig osv).
7. Var inte rädd. Gud fyller ditt hjärta!
8. Be till jungfru Maria. Hon sa: ”Jag är Herrens tjänarinna. Må det ske med mig som du har sagt.”■

Förlåtelse

Förlåtelsen är en viktig del av den katolska tron. Vad betyder förlåtelsen och varför är den så viktig? Sanctus reporter träffade Pater Ingmar Svanteson OSB och fick svar på många av de frågor som finns kring kyrkan och dess syn på förlåtelsen.

Varför är förlåtelsen så viktig inom den katolska kyrkan?

Den som frågar så har sett alldeles rätt. Förlåtelsen är viktig i katolska kyrkan. Vår moder, den heliga Kyrkan, bryr sig om sina barn. Hon vill inte att de går omkring med oförlåtna synder. Den troende kan dö när som helst och måste alltid vara beredd att möta sin Herre och Gud. Det är hon inte om hon bär på allvarliga och oförlåtna synder.

Genom den allvarliga synden har hon valt att gå sin egen väg i stället för att lyda Guds eller Kyrkans bud. Hon blir som Adam och Eva, när de efter syndafallet gömde sig för Gud i paradiset. De var inte beredda att utan vidare möta Gud. De kunde inte längre se honom i ögonen. De skyller ifrån sig. Synden har förstört den gemenskap och öppenhet som tidigare fanns mellan dem och Gud. Den ömsesidiga vänskapen och förtroendet är skadat.

Gud frågar efter dem. Han är hela tiden beredd, men synden skapar hinder för det ömsesidiga mötet. Synden skiljer människan från Gud. Något måste hända med syndaren för att hon åter skall kunna "se Gud ansikte mot ansikte", som är en bild för det eviga livet. Syndaren skulle inte härda ut med ljuset från Guds ansikte. Och detta måste ske innan människan dör. Den som dör med oförlåtna synder riskerar därför att gå evigt förlorad. Människans liv fortsätter efter döden i det tillstånd som redan finns i hans hjärta.

Det är av omsorg om och kärlek till människan som förlåtelsen är så viktig i den katolska kyrkan.

Varför tror du att förlåtelsen är så viktig för oss människor?

Synden skadar inte bara människans förhållande till Gud. Den skadar också hennes förhållande till sig själv och till sina medmänniskor. Den som "kör över" eller



"dövar" sitt samvete skadar sig själv. Att synda är ett slags andligt "självskadebe-teende". Det påverkar hela hennes liv negativt. Den som bara skyndar vidare och försöker skaka av sig synden

skadar både sig själv och sina relationer. Oförlåtna synder är ofta den underliggande orsaken till irritation över och aggression mot andra. De kan bidra till depression, oro och ångest. Den som släpar på oförlåtna synder får dessutom sämre omdömesförmåga. Synden "fördummar" människan.

Någon har sagt att om människor började gå till bikt, skulle många terapeuter bli arbetslösa. Det är, kort sagt, "hälsosamt" att gå till bikt. Den som regelbundet gör det håller samvetet i trim och växer i självkännedom. Hon känner snabbare igen frestelsen och får lättare att stå emot den.

Liksom den oförlätne har ett "helvete" i sitt inre, så bär den förlätne Guds rike i sitt hjärta.

Varför och vad innebär det att bikten är ett sakrament?

Dopet är det grundläggande sakramentet. Det gör människan till Guds och Kyrkans barn. När Guds barn syndar skadas detta barnskap. Är synden allvarlig behövs ett "andra dop", som återställer dopets renhet. Det är vad som sker i bikten. Bikten är en "räddningsplanka" eller livboj, som återför syndaren till Kyrkans skepp.

I den tidiga kyrkan måste allvarliga synder "biktas" genom öppen bekännelse och gottgörelse. Nu sker det i bikten som vi känner den.

Katoliken är skyldig att biktas allvarliga synder, så kallade dödssynder. Något i den döptes inre har "dött" och måste därför sakramentalt få liv och uppstå igen.

Men kyrkan uppmanar oss också att biktas mindre allvarliga synder. Bikten ger nåd och hjälp i den andliga kampen.

Finns det synder som går över gränsen för förlåtelse?

Egentligen inte. Guds förlåtelse är gränslös. Det är människan som drar gränsen genom att framhärda i synden. Gränsen till Guds förlåtelse dras när hon inte vill ödmjuka sig och be om förlåtelse.

Det kusliga är att människan kan finna en slags förvriden lust i detta. Lusten i att själv få avgöra, ett sista uppror mot Gud, även om det leder till största tänkbara elände. Tomas Merton talar om "den murkna vällusten". De bibliska bilderna vittnar om att de fördömda fortsätter att häda och förbanna Gud. De har definitivt fastnat i sitt nej till Gud och hans kärlek.

På vilket sätt skiljer sig katolska kyrkans syn på förlåtelse från till exempel protestanternas?

Den största skillnaden ligger nog i att protestantisk tro inte är sakramental, utan rent andlig. Men det finns stora skillnader bland "protestanter". För till exempel luthersk tro (Svenska Kyrkan) kan sakramenten spela en viktig roll, inklusive bikten, även om den inte är principiellt nödvändig.

I stort sett är förlåtelsen i protestantisk tradition nära knuten till en personlig upplevelse och erfarenhet av tron på Jesus som Frälsaren. Det är den tron som syndaren återvänder till för att få personlig visshet om förlåtelsen. ■

TEXT:KRISTOFFER LINDER

BIKTENS SAKRAMENT

TEXT:MATYAS BELINA

En förutsättning för förlåtelsen är att vi erkänner våra synder och ångrar dem. Det gör vi genom bikten. Bikten är ett av våra sju sakrament, men vad innebär den egentligen för vårt kristna liv? Pater Thomas Idergard reder ut begreppen.



Namn:

Pater Thomas Idergard SJ

Ålder:

51 år

Församling:

Tjänstgör i S:ta Eugenia
Katolska församling

Hur känner du kring din roll som bikt-fader?

Det är en av de absolut viktigaste rollerna en präst kan ha och jag går in i den uppgiften med stort allvar och stor ödmjukhet.

När jag studerade teologi hade jag en mycket gammal och passionerad medbroder som brukade höra bikt i flera timmar. Jag frågade nyfiket honom hur det var att höra bikt och han svarade "It's wonderful! You get to meet people at their best."

Det har jag alltid tänkt på när jag själv hör bikt och det är precis så sant som han sa! Det är att möta människor när de kommer med allt som inte är av kärlek, helt öppet lägger fram det till Gud och säger "Hela mig!".

Bikten är verkligen när människan är som bäst: då hon vänder sig till Gud om hjälp för att nå Honom och vandra på Hans väg.

Vilken roll tänker du att bikten kan spela i en katoliks liv, som andra troende eller icke-troende kanske saknar?

Ja, i en Katoliks och Ortodox liv hoppas jag att bikten spelar en stor roll. För genom den har vi ett instrument där Gud plockar upp oss på vägen igen. Det kristna livet är ju inte svart eller vitt. Vi befinner oss i en andlig kamp mellan det som drar mot Gud och det som drar bort från Gud. Därför har Han gett oss sakramenten. Vi

vandrar en väg med Kristus till vår Fader. När vi försöker gå av egen kraft trillar vi åt sidan och genom bikten har vi fått en plats där Gud kan plocka upp oss ur diket. Så bikten är oerhört viktig för att vårt kristna liv ska återspegla vår tro.

Sen kan säkert icke-troende se ett terapeutiskt värde i bikten. Och visst, den har ett terapeutiskt värde, men jag skulle säga att det är sekundärt. För vi präster är ju inte terapeuter och vissa problem kan lösas bättre med terapeutiska samtal. Bikten är framförallt en plats där Gud kan plocka upp mig... eller där jag tömmer min ryggsäck på alla stenar som Gud sopar bort från vägen! Bikten är där jag får förlåtelse för mina synder och får höra, och vara säker, på den förlåtelsen! Det är fantastiskt och fördjupar mitt liv med Honom.

Har din syn på bikten förändrats sen du blev präst?

Jag är ju konvertit och bikten var en av de saker som drog mig till katolska kyrkan. Jag måste säga som författaren G.K Chesterton: "Jag vill bli katolik för jag vill få mina synder förlåtna!" Att inte bara sitta i kyrkbänken och hoppas, utan att få höra i - min materia - att jag är förlåten.

Så bikten har alltid varit viktig i mitt katolska liv. Och att som präst få sitta på andra sidan har bara förstärkt det, för de som biktat sig visar hur viktig bikten är i deras kristna liv.

För dem som tycker att bikten känns obehaglig, vad har du att säga till dem?

Vem har sagt att allting ska vara behagligt? Om vi har underhållningsglasögonen på oss - vill att allting ska



vara feelgood, underhållande och stimulerande, ja då kan vi ju naturligtvis inte tala om våra dåliga sidor. Men nu är en del av att följa Kristus att bära korset med Honom. Och vad menas med det? Jo, att vi förstår vad i våra liv som drar oss från Gud och erkänner det så att Han kan hjälpa oss. Vägen till det eviga livet med Gud är inte alltid behagligt. Varför skulle det vara det?

Sen har jag som präst naturligtvis ett ansvar för att den biktande inte ska känna sig som i en tortyrkammare, utan få uppleva att "här får jag Guds barmhärtighet". Så visst kan man känna sig skamsen eller obekväm när man går in, men det vägs upp av den enorma befrielse man erfar när man går ut.

Vilka tips har du för hur man ska förbereda sig inför en bikt och göra en så bra bikt som möjligt?

Hitta en bra biktspegel. När du talar om dina synder måste du ju inte brodera upp saker och där hjälper en bra biktspegel dig att fokusera på vad du faktiskt ska ta upp. Jag tycker de bästa biktspeglarna är de som bygger på tio Guds bud och vad kyrkan lär om vad de betyder.

Det andra tipset är att börja nämna de synder som känns svårast att tala om. Då

kommer bikten kännas lättare efter bara några minuter.

Sen finns ytterligare ett sätt, i synnerhet om man inte biktat sig på ett tag och är osäker på vad man gjort. Det är vad Helige Ignatius - Jesuitordens grundare - rekommenderade till dem som ska göra en generalbikt. Det går ut på att man funderar över vilka platser man varit på så man får en bild av var man varit och vilka man haft att göra med. Och när man ser relationen man haft med andra kan man se sin synd. För synden yttrar sig just där - i relationerna mellan mig, mig själv och andra människor, eftersom den i grunden är ett brott i vår relation med Gud till vilken allt som finns har en relation genom sin existens och sin natur.

Hur ofta anser du att man ska bikta sig?

En gång i månaden när man är vuxen. Ja och sedan förstås direkt om man är medveten om en allvarlig synd - det behöver biktas innan man tar emot den Heliga kommunionen.

Jag tycker att man i samband med konfirmationen ska sätta som riktmärke att bikta sig en gång varje månad - var sjätte vecka. Det beror förstås på situationen men det viktigaste är att hellre bikta sig ofta än sällan. En månad är lagom för då har du en överblick över var du varit och vilka du varit med så du lättare kan se din synd.

Och kom ihåg att vi biktat tankar, ord, gärningar och underlåtelser. Ju mer sällan man biktat sig desto mer kommer man bara ihåg sina gärningar. Ju oftare vi biktat oss - inom rimliga gränser - desto mer täcker vi in alla aspekter. ■

FÖRLÅTELSE

Vi frågar SUK-medlemmen Kristina Radetic om vad förlåtelse betyder för henne.

TEXT: KRISTOFFER LINDER



Varför är förlåtelse viktigt för dig?

Sann förlåtelse, för mig, är viktigt eftersom det befriar, helar och för att det bottnar i kärlek. Att förlåta någon, även fast den personen inte förtjänar det, är en akt av gudomlig kärlek och barmhärtighet. Visserligen kan det krävas tid innan vissa relationer repareras fullständigt då tillit inte kan byggas upp omedelbart oss människor emellan, men förlåtelse är det högst nödvändiga första steget för att uppnå en ren och fullkomlig relation med en annan.

Är det svårt att förlåta?

I vissa lägen, ja. Särskilt om det gör ont och om personen ifråga inte alls förstår vikten av vad han/hon har gjort, och kanske heller inte är helt medveten om att han/hon behöver försöka undvika dessa misstag i fortsättningen för att inte såra den andra personen på nytt. Många gånger är det även svårare att förlåta om

det förekommer djupa sår, djup påverkan på ens liv på olika sätt eller om personen ifråga är någon som man står väldigt nära. Förväntningar på dem som är oss nära är naturligtvis alltid högre, och så kan fallet bli större när misstag begås. Det är bra att man är ärlig med både sig själv och andra i dessa lägen, så man inte trycker ner det faktum att man just nu behöver bearbeta det.

Är det svårt att be om förlåtelse?

För min del är det inte det. Detta baserar sig på den karaktärstyp som jag har och vissa saker som jag har gått igenom. Men det betyder inte att det inte är stundtals jobbigt, pinsamt eller svårt! Det testas ens stolthet något otroligt, och det finns ju alltid en risk att någon använder det mot en. Men vinsten av förlåtelse är så pass hög att det är värt det. Och om inget annat, så ger Gud otroligt mycket nåd till den som uppriktigt vill be om ursäkt för det som den personen har gjort fel. I Hans ögon är vi vinnare bara vi tar oss modet till att ta detta ödmjuka steg i rätt riktning, oavsett hur det känns och oavsett om intentionen inte känns helt osjälvisk.

Hur känns det att bikta sig?

Genom åren så har känslan blivit allt mindre kopplad till ångest och nervositet, och mycket mer kopplad till känslor av glädje och frihet. Det är i bikten som man får chansen att omformas på nytt och bli alltmer som Gud ämnade en till att vara. Det kan vara svårt att gå till någon som man inte är van att bikta sig hos. Det ligger en särskild nåd i att gå hos någon där man vet på vilket sätt man bäst kan formulera sig och med vilken man vet har en kännedom om ens bakgrund. Men, när man minns att prästen alltid är Kristi ställföreträdare så brukar det underlätta! ■



SANCTUS PRESENTERAR SUK:S NYA KANSLICHEF ROBEL DOMENICO

TEXT: MATYAS BELINA

Robel är SUK:s nya kanslichef. Det innebär att han ansvarar för bland annat ekonomirapporter till styrelsen samt har personalansvar avseende utveckling av personalens arbete, bokföring och bokslut. En slags skyddsängel för kansliet alltså. Självklart har Sanctus tagit tillfället i akt och intervjuat honom!

Namn: Robel Domenico

Ålder: 31 år

Församling: Sankta Eugenia i Stockholm

Vem skulle du säga att du är?

Jag heter Robel och har varit verksam i både SLUK och SUK. Jag har varit med i SLUK:s styrelse sen jag var runt 17 år. Jag började där som ledamot och blev sedan deras kassör i några år. De senaste åren har jag varit verksam på årsmöten i både SLUK och SUK och skrivit årsmötesprotokollen. Efter det gick jag med i riksstyrelsen och nu när Alexander slutade som kanslichef tänkte jag att det vore en rolig utmaning att överta den rollen, att jag skulle kunna hjälpa med den kunskap jag fått genom mina studier som civil-ekonom och arbetsliv som revisor.

För mig är det här - att använda verksamhetsstyrning - bara en rolig utmaning. Man gör nämligen inte på samma sätt i revisionsarbeten, utan där handlar det snarare om att kontrollera att människor gör rätt.

Vilka är dina tankar kring din roll i SUK? Kanske saker du vill förändra?

Verksamhetsmässigt gör SUK jättebra ifrån sig! Inga konstigheter där. Men kanske att man ska se över hur SUK ska jobba ute i landet, så att man inte ser SUK som en storstadsorganisation där bara t.ex. stockholmare, göteborgare och skåningar kommer på aktiviteterna. Så att våra medlemmar inte bara är med på medlemslistorna utan också på aktiviteterna. Men jag vill också säga att aktiviteterna som görs är väldigt bra och att jag ser att många deltagare kommer från många olika platser.

Jag tänker också att man kan stärka regionstyrelserna med föreningsteknik - som exempelvis hur man ska ta fram beslut, så att det blir mer enhetligt och inte är förbundsstyrelsen som gör allting. Sen har alla regioner sina styrkor och svagheter. Vissa har det här i ryggmärken, och andra har styrkor på andra områden.

Ganska stort ansvar då. Men du klarar det galant?

Självklart! Ja, inte jag själv då utan tillsammans med dem jag jobbar med och tillsammans med förbundsstyrelsen. Vi jobbar tillsammans mot samma mål. Och jag tror vi ser samma mål men kanske inte på samma sätt, och det går att effektivisera. Där är lite att det saknas ett "bästa sätt att göra" mall.

Hur ser ditt liv ut annars?

Ja, jag är väldigt engagerad i min församling Sankta Eugenia. Där har jag varit kateket i några år och även haft hand om ministrantverksamheten sedan många år tillbaka. Och så sjunger jag i kör och tycker om att simma.

Vilket är ditt favorithelgon och varför?

Ja på den frågan brukar jag svara helige Mikael. Nu är han ju en ärkeängel och inte ett helgon men jag svarar alltid honom. Jag tycker han är ett väldigt bra exempel på någon jag ser upp till och jag har alltid tyckt om hur han skiljer mellan vad som är rätt och vad som är fel.

Annars tycker jag om Don Bosco. Men det betyder inte att man måste ha ett specifikt favorithelgon. Man kan också ha förebilder i Maria exempelvis. ■

UPPSALA
UNG KATOLIK I SVERIGE



UNG KATOLIK I UPPSALA SANCTUS TAR PULSEN PÅ UTBUDET

TEXT: THURE GUNNARSSON

Sanctus undersöker vad som finns för dig som ung katolik i Uppsala. Följ med och se hur unga katoliker i Uppsala har det i deras ungdomsförening och studentförening.

Uppsala är en utpräglad studentstad och många unga bor här under sina studier. Här ligger S:t Lars katolska församling. I församlingen finns en ungdomsgrupp för åldrarna 15 och uppåt och en studentförening för unga vuxna.

UNGDOMSFÖRENINGEN

Ungdomsföreningen i S:t Lars katolska församling heter "Underbara föreningen Ljuv-

lingen" och träffas ungefär varannan vecka. En vanlig fredagskväll brukar Ljuvlingen locka ett tiotal ungdomar.

– I ungdomsgruppen försöker vi ha ungefär varannan gång någon fördjupning i tron, till exempel om rosenkransen, mässan, fastan eller bikten, varannan gång något mer lättsamt, som sällskapsspel eller någon utomhusaktivitet. Varje träff börjar vi med att fira mässa och äta mat tillsammans, och vi avslutar med att be kompletorium, berättar Olivia



Underbara föreningen Ljuvlingen under en av sina aktiviteter.

Bengtsson som är barn- och ungdomssekreterare i församlingen.

Ungdomsföreningen får ett stort stöd från församlingen. Kyrkoherden är i princip alltid själv med på Ljuvlingens träffar och församlingssystrar hjälper alltid till inför mässan (och ibland oombett med disken!).

UTMANINGAR

När jag frågar barn- och ungdomssekreteraren i församlingen om vilka utmaningar de

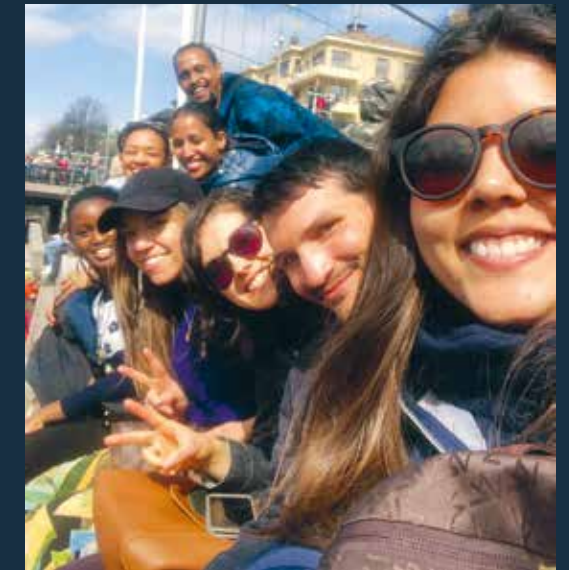


Underbara föreningen Ljuvlingen

har svarar hon:

– Förmodligen samma som alla andra församlingar, att få unga att stanna i kyrkan. Uppsala är även en stad som många verkar lämna ganska snart efter att de tagit studenten, och många församlingsmedlemmar bor långt utanför stan.

– Kyrkan måste våga vara stolt över den fantastiska rikedom hon har att erbjuda: sanningen, tron och traditionen, inte minst genom sakramenten. Vår uppgift är inte att bedriva fritidsgård - det kan någon annan göra.



Studentföreningen i Uppsala

STUDENTFÖRENINGEN

Studentföreningen i Uppsala träffas varje torsdag efter mässan mellan 19.00 till 20.00 och har då ett fast program. Sammanlagt är 70 personer medlemmar på föreningens Whats App grupp men brukar vara 15-20 personer varje torsdag kväll på mötena.

Torsdagsträffarna har ett mycket varierat program men varje månad finns minst en andlig aktivitet inplanerad som bibelfördjupning, tillbedjan, rosenkransbön, taizeböner, korsvägsandakt, genomgång av dagens läsning och meditation.

– Vi har också haft flera presentationer av



Studentföreningen lockar många studenter i Uppsala.

medlemmar i gruppen där de haft möjlighet att dela med sig om deras hemländer, traditionella mat och deras erfarenheter av att vara en ung katolik i sina hemstäder, berättar Sadi Page som är ordförande i föreningen.

Föreningen bjuder också in gästföreläsare som föreläst om många olika ämnen.

– Fader Thomas har talat om ”Varför katolik”, Fader Joakim om ”Maria”, Fader Philip om ”John Henry Newman” och Ulf om ”Cycling Without Age” och andra volontärs möjligheter. Några av våra övriga aktiviteter har varit spelkvällar, ett samtal om kärlek, en serie ämnen på temat fastan som att ge, fasta och offra. Dessutom föredrag om olika rörelser inom kyrkan som Opus Dei och Ignition, säger Sadi.

Ett späckat och intressant program är viktigt för att locka till träffarna.

– Vi träffas också spontant ibland utöver torsdagsmötena för att bara var tillsammans, säger hon.

MÅNGA NATIONALITETER

– Det fungerar bra med en rad med olika ämnen på våra träffar och dessutom att vi ber medlemmarna i gruppen att berätta om något ämne. Eftersom det är en multikulturell grupp är det ett bra tillfälle att lära sig om andra länder och erfarenheter, berättar Sadi.

Gruppen består av i huvudsak studenter och unga yrkesarbetande. Några studenter är där

som en del av Erasmusprogrammet eller för en begränsad studieperiod. Vilket betyder att det ofta är nya studenter som går med i gruppen och att det ofta är studenter som lämnar gruppen för att åka hem till sina hemländer.

När jag frågar Sadi om hur katolska kyrkan kan utveckla sitt ungdoms- och studentarbete säger Sadi:

– Alla kyrkor borde ha en mässa för unga, i vår församling är den på engelska. Unga borde också uppmuntras att hjälpa till i mässan som till exempel ministranter, läsare, körmedlemmar och med att samla in offerpengar. Det kan hjälpa unga att känna det som om mässan verkligen är för dem och kommer att få dem att utveckla det ansvar och den ödmjukhet som den typen av hjälptjänster kräver.



Sadi framför några av medlemmarna i studentförening på en av deras aktiviteter.

FILMTIPSET



I en tid då vi mest håller oss inne på grund av coronaviruset kommer här Sanctus med ett filmtips. Så sätt dig tillrätta i soffan med de nypoppade popcornen och njut av en film med katolskt tema.

St Francis of Assisi är en gratisfilm som du hittar på YouTube om den heliga Franciskus liv.

Filmen har många år på nacken eftersom den är från 1961 men vill du veta mer om den helige Franciskus är den klart sevärd. I filmen får du följa den helige Franciskus liv. Från att han är den unga Francis Bernardone, son till en rik tygköpman i Assisi, tills han ger upp alla sina världsliga vanor för att ägna sig helt åt Gud. En annan person i filmen är Clare som är en ung aristokratisk kvinna som på grund av den helige Franciskus lämnar sin familj och blir nunna. Filmen skildrar mirakel och andra aspekter av den helige Franciskus liv, fram till och med hans död

den 3 oktober 1226. Det är en amerikansk produktion så den är på engelska. Twenty Century Fox heter filmbolaget bakom filmen och regissör är den flera gånger Oscars belönade Michael Curtis som bland annat regisserat klassikern Casablanca med Humphrey Bogart. Upplösningen på filmen är inte det bästa men det får man kanske ta när filmen är gratis. Vill du ha bättre kvalitet så finns filmen att köpa på DVD.

Intressant att tillägga är att två år efter att filmen hade premiär beslutade sig Dolores Hart den 24-åriga skådespelaren som spelar den heliga Clare i filmen för att gå in i Benedectinerorden. ■



Påve Franciskus: Världen behöver förlåtelse

Jesus lärde oss att förlåtelsen är viktig, något som vår Påve Franciskus också många gånger pekat på. Läs Påve Franciskus egna ord om förlåtelse.

Världen behöver förlåtelse, för många människor är fångar i förbittring och hat eftersom de inte kan förlåta. De förstör sina egna liv och livet för de runt omkring dem istället för att hitta glädjen i lugn och frid.

Förlåtelse är vår väg till himlen. Vilken stor gåva Herren har gett oss genom att lära oss att förlåta och på detta sätt att nå Faderns barmhärtighet! I liknelse om konungen som ville hålla räkenskap med sina tjänare, lär Jesus oss att förlåta (Matteus 18: 21-35). Varför ska vi förlåta

“Gud ser till hjärtat som söker förlåtelse.”

någon som har förolämpat oss? För vi blev förlåtna först och oändligt mycket mer. Liknelsen säger exakt detta: precis som Gud har förlåtit oss, så borde vi också förlåta dem som skadat oss. Även den bön som Jesus lärde oss, Fader vår, i vilken vi säger: ”Förlåt oss våra skulder, såsom vi förlåta dem oss skyldiga äro” (Matteus 6:12). Skulderna är våra synder i Guds ögon, och våra skyldiga är de som vi för vår del måste förlåta.

“När vi står i skuld till någon annan förväntar vi oss barmhärtighet, men när andra står i skuld till oss kräver vi rättvisa!”

Vi är väl medvetna om våra egna många fel och det faktum att vi ofta faller tillbaka i samma synder igen och igen. Men Gud tröttnar ändå aldrig på att ge oss sin förlåtelse varje gång vi ber om det. Hans är en förlåtelse som är full och fullständig, en som försäkrar oss att även om vi faller tillbaka i samma synder så är Gud barmhärtig och upphör aldrig att älska oss. Gud känner medkänsla, en blandning av medlidande och kärlek; det är så evangeliet beskriver Guds nåd mot oss. Vår far rörs till medkänsla när vi omvänder oss, och han skickar oss hem med lugn och i frid. Han berättar för oss att allt

är glömt och förlåtet. Guds förlåtelse känner inga gränser; det är större än något vi kan föreställa oss och det kommer till alla som vet i sitt hjärta att de har gjort fel och önskar att återvända till honom. Gud ser till hjärtat som söker förlåtelse.

“Förlåtelse är vår väg till himlen.”

Problemet uppkommer tyvärr alltid när vi människor själva måste ta itu med en bror eller syster som har förolämpat oss. När vi står i skuld till någon annan förväntar vi oss barmhärtighet; men när andra står i skuld till oss kräver vi rättvisa! Detta är en reaktion som inte är värdig för Kristi lärjungar, och det är inte heller tecknet på en kristen livsstil. Jesus lär oss att förlåta och göra det obegränsat: ”Jag säger inte till dig sju gånger, utan sjuttio gånger sju” (Matteus 18:22). Vad han erbjuder oss är Faderns kärlek, inte våra egna krav på rättvisa. Att bara lita på det senare skulle inte vara tecknet på att vi är Kristi lärjungar, som har fått barmhärtighet vid foten av korset enbart på grund av kärleken till Guds Son. Låt oss då inte glömma de orden i (Matteus 18:35): Så skall ock min himmelske Fader göra med eder, om I icke av hjärtat förlåten var och en sin broder. ■

“Om Gud har förlåtit oss, så borde vi också förlåta dem som skadat oss.”



SUK:S ÅRSMÖTE 2020

Lördagen den 21 mars var det dags för 2020 års årsmöte för Sveriges Unge Katoliker. Ett möte som i år som så mycket annat i samhället präglades av Coronaviruset.

Coronaviruset gjorde att mötet komprimerades till en dag istället för tre och antalet deltagare bara var en tredjedel mot vad det var förra året.

Mötet hölls som vanligt på Katolska kyrkans stiftsgård Marielund på Ekerö utanför Stockholm. Runt 30 tappra personer närvarade och en delvis ny styrelse valdes. Årsmötet leddes av mötesordförande Jan Sundström och Desirée Karlsson. Mötessekreterare var Claudia Lienert och Lilian Gillegård.

På årsmötet beslutades att årets tema för 2020 blev "Unge man, jag säger dig: Stig upp!" Citatet är hämtat ur Lukasevangeliet 7:14.

Fader Bazyli Janowski OFM och fader Andreas Diaz deltog under mötet och firade mässan för alla årsmötesdeltagare.

Under årsmöteshelgen valdes fader Witold Mlotkowski OFM och fader Bazyli Janowski OFM till SUKs andlige vägledare.



MÖT SUK:S NYA STYRELSE

Lär känna de som sitter i styrelsen för 2020



Damiana Sabah, ordförande, Västerås

Sysselsättning: Studerar sjätte och sista terminen på statsvetarutbildningen.

Intressen: Den kyrkliga verksamheten, där främst mycket av min fritid går till kyrkan och ungdomsarbete.

Favorithelgon: Teresa av Ávila - Kyrkans lärare. "Den inre bönen synes mig inte vara något annat än vänskapligt umgänge och flitiga samtal i ensamhet med den vi vet älskar oss" (Boken om mitt liv, kap. 8:5, s. 72).

Bäst med min katolska tro:

Allt i livet, där vår tro har svar på alla situationer i livet. Där vi genom vägledning av Herren Jesus Kristus och bön, får den styrkan som vi behöver för att klara allt och föra oss närmare det eviga livet genom Guds barmhärtighet. Samt gemenskapen och kärleken som fortsätter att växa med våra medmänniskor.

Det vill jag att SUK ska utveckla:

Fokusera på medlemmarna, där vi fortsätter att uppmuntra, motivera och engagera dem, samt vägleder dem genom sin tro och andlighet, där vi ständigt bidrar till utveckling inom förbundet och uppmuntra medlemmarna till att vilja sitta i framtida styrelser. Viktigt att man fortsätter med att sprida kunskapen om katolska kyrkans lära, samt få alla medlemmar att

känna sig välkomna och inkluderade i olika sammanhang. För mig är det viktigt att finnas där för alla ungdomar och vara tillgänglig. Jag vill att varje medlem ska känna sig bekväm med att komma fram och prata med mig och hjälpa oss att utveckla förbundet. Vill man komma långt, ska man gå tillsammans med Jesus Kristus.



Karolina Danilczuk, vice ordförande, Ekerö, Stockholm

Sysselsättning: Katolsk & Ortodox verksamhetsutvecklare på studieförbundet Bilda.

Intressen: Det bästa jag vet är att umgås med folk! Familj, vänner och ungdomar man träffar i kyrkan. Därför ligger SUK mig så nära mitt hjärta!

Annars så älskar jag att fotografera, baka och lyssna på en massa ljudböcker!

Favorithelgon: Don Bosco! Skyddshelgon för alla som jobbar med ungdomar.

Bäst med min katolska tro:

Att den finns? Jag älskar allt med min katolska tro! Gemenskapen den ger mig, insikten, styrkan och trösten.

Det vill jag att SUK ska utveckla:

Självklart vill jag se att fler ungdomar hittar till SUK och samtidigt stärka gemenskapen mellan olika aktörer inom Stiftet.



Bashar Deesha, kassör, Västerås

Sysselsättning: Designingenjör

Intressen: Bilar och teknik vilket återspeglas i min utbildningsbakgrund. Djur och natur då jag bor tillsammans med min fru och barn på landet där vi har hönor, kaniner och hästar. På hösten brukar vi gå ut på svamppromenader.

Favorithelgon: Sankt Antonios

Bäst med min katolska tro:

Den styrkan och vägledning som jag får genom tron.

Det vill jag att SUK ska utveckla:

Att få alla barn och ungdomar att känna sig lika välkomna.



Lilian Gillegård, sekreterare, Hässelby, Stockholm

Sysselsättning: Studerar till sjuksköterska. Dessutom jobbar jag inom socialtjänsten med biståndsbedömning för äldre.

Intressen: Sjunga i kör, läsa och dansa salsa.

Favorithelgon: Thérèse av Lisieux och Heliga Syster Faustina.

Bäst med min katolska tro: Att den katolska kyrkan är universell som består av alla nationer och folkslag. När jag före-

nas med Kristus i Eukaristin ger det mig näring och styrka i mitt kristna liv.

Det vill jag att SUK ska utveckla:

Att ungdomarna ska utvecklas i tro och gemenskap samt stärka sin andlighet. Sprida mer kunskap om den katolska kyrkans lära.



Merna Audesho, ledamot, Västerås

Sysselsättning: Jobbar inom socialtjänsten som socialsekreterare på Enheten för stöd och skydd/ Våld i nära relationer i Västerås.

Intressen: Läsa böcker, se på filmer och serier, fika med vänner, resa utomlands och umgås med familj och släkt.

Favorithelgon: Mitt skyddshelgon, Sankt Helige Antonius av Padua. Helgonet (efter moder Maria) som jag bett mest till och upplevt gensvar från på de mest otroliga sätt, speciellt när det kommit till borttappade saker.

Bäst med min katolska tro: Att jag får tillhöra den kyrka som Jesus grundade vilket gör mig en del av den katolska familjen på jorden och i himmelen som tillhör samma kropp genom Jesus Kristus.

Det vill jag att SUK ska utveckla:

Att SUK ska fortsätta utveckla arbetet med ungdomar så att den katolska tron blir mer förståelig och levande för unga katoliker i Sverige.



Stefan Bertha, ledamot, Örkelljunga

Sysselsättning: Inside Sales

Intressen: Historia, tradition och fästmon.

Favorithelgon: Helige Antonius och Ärkeängel Mikael.

Bäst med min katolska tro: Att vi har den objektiva och Den Enda Sanna Tron.

Det vill jag att SUK ska utveckla:

Engagemanget att stå upp för tron genom olika offentliga aktiviteter.



Merna Jajo, ledamot, Södertälje

Sysselsättning: Tandläkare

Intressen: Dans, bakning och läsning

Favorithelgon: Mar Charbel

Bäst med min katolska tro: Är vetskapen om att jag är älskad av en barmhärtig och allsmäktig Gud.

Det vill jag att SUK ska utveckla:

Understryka vikten av att ta varje tillfälle i akt för att hitta olika sätt att stå till tjänst för andra och naturligtvis göra detta med nöje. Detta inspirerat från Markusevangeliet 10:43 där Jesus pratar om att vi är kallade att vara andras tjänare.



Karol Walko, suppleant, Linköping

Sysselsättning: Student på Internationella civilekonomprogrammet, Linköpings Universitet.

Intressen: Vandring och uteliv, läsa om ekonomisk historia och politik, lyssna på blues- och rockmusik och plugga spanska.

Favorithelgon: Sankt John Henry Newman

Bäst med min katolska tro: Att kyrkan är en, enad under Kristus, och att man kan hitta hem var man än är i världen.

Det vill jag att SUK ska utveckla:

Att uppmuntra sina medlemmar att inte vara rädda att visa sin tro och dela den med andra.

Känner du andra unga katoliker?

Tipsa dem om SUK och att det är gratis att bli medlem.

Dessutom får alla medlemmar tidningen Sanctus fyra gånger om året.

J. R. R. Tolkien

Författare, professor, pappa och katolik

TEXT: THURE GUNNARSSON

Professor John Ronald Reuel Tolkien skapade några av världens populäraste böcker när han skrev sin trilogi om "Sagan om Ringen". Han var också en praktiserande katolik som lät sin tro präglade livet och sitt författarskap.

Säger du "Sagan om ringen" nickar alla runtomkring dig igenkännande. Har de inte läst boken så har de i alla fall sett filmserien. Med sina böcker har Tolkien väckt beundran hos miljontals läsare världen över. Hans verk med sin detaljrikedom och blandningen av folkslag, språk och kulturer har något som tilltalar oss alla oberoende av nationalitet. Kampen mellan gott och ont fångslar läsarna.



Tolkien's trilogi "Sagan om ringen" är några av världens allra mest lästa böcker.



Foto: New Line Cinema

Filmserien "Sagan om ringen" och "Hobbit" blev både succéer hos biobesökare och kritiker.

MODERN FANTASY'S FADER

Tolkien anses vara "fadern" till den moderna fantasy litteraturen. Hans böcker har inspirerat många andra fantasyverk och har haft en bestående effekt på hela genren. År 2008 rankade tidningen "The Times" honom på en sjätte plats på listan över "de 50 största brittiska författarna sedan 1945". Tolkien själv var inte så road över sin popularitet och tyckte egentligen inte om den uppmärksamhet han fick som person när Tolkien'sällskap bildades överallt i världen.

PROFESSOR VID OXFORD

Tolkien hann inte bara med att skriva framgångsrika böcker utan var också professor i fornengelska vid universitetet i Oxford 1925-1945 och i Engelska språket och litteratur 1945-1959. Språk var ett stort intresse för honom och han kunde också läsa svenska.

FAMILJ

J. R. R. Tolkien gifte sig med ungdomskärleken Edith Bratt som konverterade till katolicismen. Tillsammans fick de fyra barn John, Michael, Christopher och Priscilla. Tolkien uppskattade familjelivet.



Tolkien's fantasivärldar är skildrade i detalj och med stor omsorg.

MÄSSA, BIKT OCH BÖN

Även om hans verk och namn är kända över hela världen vet inte så många att Tolkien också var praktiserande katolik.

I ett brev från den 2 december 1953 skriver Tolkien att Sagan om ringen är ett religiöst och katolskt verk. Till en början var det omedvetet, men vid revisionen av boken blev det medvetet. Det finns inga beskrivningar av religionsutövning i boken utan religionen finns i berättelsen själv och i dess symbolik.

Tolkien gick regelbundet i mässan och speciellt biktens sakrament var viktigt för honom. Han uppskattade också bönen. I ett brev till sonen Christopher 1944, som då utbildades till pilot i Brittiska flygvapnet, skriver han att han ber regelbundet, och uppmanar sonen att göra detsamma, eftersom han anser att den katolska bönen är en källa till glädje och tröst. ■

Namn: John Ronald Reuel Tolkien

Född: 3 januari 1892

Död: 2 september 1973

Nationalitet: Brittisk

Yrke: Författare och professor

SMÅTT & GOTT



Katolsk streamingtjänst

Med "Katoflix" startar en kristen streamingtjänst i Polen som visar filmer och serier med katolskt innehåll.

I Polen finns nu en ny katolsk streamingtjänst. Katoflix riktar sig till tittare som är intresserade av temat katolska filmer och serier. Streamingtjänsten startas eftersom det i utbud som finns i dag hos streamingtjänsterna inte går att hitta filmer och tv-serier med katolskt innehåll.

Tjänsten erbjuder filmer och serier med teman som tro, livets mening och helgon.

Bakom satsningen ligger böne- och informationstjänsten "katolik.pl" som leds av Salvatorianerorden.



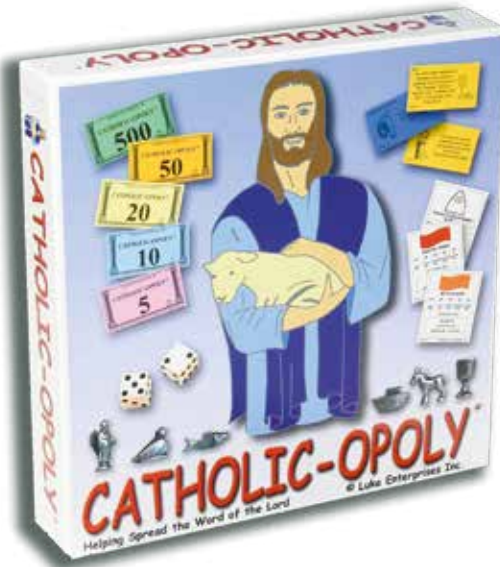
CITATET

"Om du söker den väg du ska vandra, ta Kristus, för Han är själv vägen."

-Thomas av Aquino

Rättelse

Artikeln "Kallad till bön och gemenskap" innehöll flera sakfel pga att artikelkorrigeringarna av misstag inte hade införts före publikationen av tidningen. Den nya korrekta artikeln kan läsas i webbversionen av Sanctus 4 2019 på www.suk.se.



Katolskt brädspel

Glöm Monopol, det nya som gäller är Catholic-opoly ett brädspel som bygger på katolsk tro. Målet med spelet är inte som i Monopol att bli rik utan att bygga så många kyrkor och katedraler som möjligt för att sprida Herrens ord. Spelarna lär sig också bibelcitater och kyrkohistoria under spelets gång. Precis som i Monopol måste du ta hand om ekonomin men också finansiering av välgörenhet. Spelfigurerna är en ängel, Noaks ark, en kalk, en åsna, en duva och en fisk. Korten som du drar är "Tro" och "Socialt arbete". Ett spel där du samtidigt som du spelar lär dig mer om katolsk tro. Spelet finns inte på svenska, utan bara på engelska.

Sommarnumret av

Sanctus

kommer den
16 juni 2020!

Packat med spännande
sommarläsning!

Läs i nästa nummer:
Skillnaden på katolik och protestant
Förföljelse av kristna
Ekumenik
och mycket mer.

POSTTIDNING B

Avsändare:
Johannes Paulus IIs
pastoralcentrum, SUK
Box 2150
103 14 Stockholm

Gratis!

**STÖD RIKSFÖRBUNDET
BLI MEDLEM OCH FÅ
SANCTUS!**

**Få koll på allt spännande
som händer för unga katoliker!**

Som medlem får du dessutom

**-rösträtt vid SUKs årsmöte
-Olycksfallsförsäkring vid SUK-arrangemang**

Bli medlem på www.suk.se